

SCRIPTORIUM

REVISTA MENSUAL RIPOLLESA

Redacció i Administració: Plaça d'En Lloptons, 20; Tipografia Ripollesa

La llibreria d'un rector de Sovelles

N l'Arxiu de Sant Pere de Ripoll hi ha una fulla de quatre pàgines en foli, de lletra molt apretada i espessa que conté un catàleg de llibres que foren del Rector de Sovelles Rvnt. Joan Grandolí. La data d'aquesta llista de llibres, atenent al caràcter paleogràfic no podem dir més que és del segle XVII, però podem afinar una pila la col·locació cronològica de la seva formació atenent a que el llibre que cita més recent és de 1627. La lletra és autògrafa de Mn. Grandolí com es veu cotejant-la amb altres documents de l'Arxiu.

Per ressenyar una mica la personalitat de Mn. Grandolí han sigut inútils les consultes que hem fet a Torres Amat i altres que tenen biografies catalanes.

El Sr. Tomàs Raguer en un treball sobre els carrers de Ripoll diu que l'actual font del Raval de Barcelona és la reunió de les fonts del *Pollancre* i la *den Grandolí*, que a l'any 1654 es feren baixar de més amunt al lloc actual, juntant les dues. Indubtablement el nom Grandolí es refereix a algun avant passat del Rector de Sovelles.

Que Mn. Joan era de Ripoll ho prova el seu testament fet el dia 25 d'agost de 1653, una còpia del qual es troba a l'Arxiu de Sant Pere. S'anomena rector de Sant Sadurn de Sovelles i es diu fill de Joan baster de Ripoll i d'Adolça. Nomena executors a Mn. Josep Graell, sagristà de Sant Pere i a Mn. Lluís Comes, rector de Sant Martí de Vinyoles, i als honorables Antoni Alavall, argenter, i Pau Raguer, peaire, de Ripoll, disposant que el seu cos sia sepelit a Sant Pere.

Moriria poc després d'haver disposat la seva última voluntat ja que el 18 de setembre del mateix 1653 fou publicat el seu testament.

Algunes obres de les indicades en el catàleg es troben a l'Arxiu de Sant Pere i és perquè les hi va deixar per testament, ja que una clàusula del mateix diu així:

«Item dex y llego a dita Reverent Comunitat dels preveres de la Iglesia parroquial de Sant Pere de Ripoll: 7 thomos de la Scriptura Sagrada tots ab cubertas negras.

«Item 3 decretals y lo altre llibre dit Index de la Bíblia y las obras de Sant Agustí que consistexen en 15 thomos y los demes scrits de ma ma que consistexen en sermons y teología y 4 llibres scrits de ma entre logica y fisica y 4 tomos de les parts de St. Thomas y lo Decretal ab los dos parastatges los quals vull despres mon obit seguit sien posats en lo Arxiu de dita Iglesia parroquial de Sant Pere de Ripoll y alli stigan per a servey de dita Rvnt. Comunitat ab pacte que nols pugan traurer de dit Arxiu, sino que qui sen vulla servir vaja a mirarlos en dit Arxiu.»

En aquesta clàusula es revela, com en el catàleg, un home erudit, ja que sembla autor de sermons i treballs de física, lògica i teologia. Aquests manuscrits són a l'Arxiu.

El catàleg segurament que no és complert ja que la fulla acaba quasi indicant que en seguia un altra. Així i tot sabem pel que tenim que Mn. Grandoli tenia un centenar de llibres escollits gairebé de totes les matèries lo que no deixa de tenir la seva importància sobre tot considerant l'incomunicació que hi havia aleshores amb Sovesles i lo reduït de la seva població purament rural.

L'ordre citat en el catàleg segurament seria tal com estaven en la llibreria puix no s'endevina cap ordre, ni cronològic, ni sistemàtic, ni alfabètic.

Hi han entre els mateixos dos incunables, que encara que coneguts, no deixa de ser interessant trobar-los tant muntanya endins. També hi han algunes edicions desconegudes pels principals autors que han tractat de Bibliografia.

Copiem el catàleg tal com està i en notes apart en donem el títol més exacte i l'any i lloc de l'edició si és que hem pogut reeixir a trobar-los en els principals repertoris bibliogràfics.

Libri Joannis Grandoli, Rectoris Sti. Saturnini de Sovesles sunt qui sequuntur:

I. Primo: Sacra Biblia impressa Lugduni in officina Jacobi Mezichol anno decimo quarto supra millesimum. duodecimo kalendas aprilis.

I. Segons el: *Catalogue de la Bibliothèque de M Ricardo Heredia*, (Paris 1894), IV, 2, en el 1.500 En Jaume Saconi de Lion feu una edició de la Bíblia.

El Catalogue général des livres imprimés de la Bibliothèque nationale, V. 379-80 cita altra edició de Lió de 1561.

Tractant-se d'un llibre que se n'han fet tantes edicions és difícil identificar-lo, però com que el va donar a Sant Pere segurament encara és a l'Arxiu d'aquesta ex-parròquia de Ripoll, és de suposar que el copista es va descuidar un cinccents i que en lloc de dir 1014 ha de dir 1514.

II. Glossa ordinaria interlinear: et Glossa Nicolai de Lira anno Domini MDVI die ultima Junii.

III. Omnia opera Sti. Augustini. Impressa Lugduni apud heredes Jacobi Junte MDLXI

IV. Summa totius Theologiae seu partes Sti. Thomae cum commentariis Thomae de Vio Cayetani cum suplemento R. patris de Alverna discipuli eius et opusculis Tho. de Vio Cayetani. Venetiis apud heredes Jeronimi Scotti MDLXXX.

V. Item quolibets ejusdem divi Tho. sine commentariis MCCCCI.

VI. Summula de peccatis Tho. de Vio Cayetani cardinalis. Parisiis, sub sole aureo in via ad Divum Iacobum. 1530.

VII. Item Cardinalis Cayetani: In predicabilia Porphirii praedicamenta, post praedicamenta et libros posteriorum analyticorum Aristotelis; commentaria et ejusdem in d. Tho. Aquinatis librum de ente et essentia commentaria. Lugduni apud Simphorianum Beraud. MDLXXIII.

VIII. D. Joannes Crysostomus super Joannem, Parisiis apud Andonem parvum, Via ad D. Iacobum sub lilio aureo, 1553.

IX. Sermones Alciati, Emblemata cum comentariis et notis Claudii Minorito. Lugduni, apud heredem Gulielmi Rovillii. MDC.

X. Sermones Hyemales Beati Vincentii Ferrer, Antuerpiae in aedibus. Viduae heredis Joannis Italici. MDLXXII.

XI. Thomus quartus concionum dominicarum aestivalum Philippi Diez Lusitani ordinis minorum. Lugduni apud Petrum Landry. MDLXXXIX.

XII. Questiones Doctoris subtilis Scotti in quart. Sententiarum anno 1512 calendis Januarii. Parisiis.

II. E. P. SBARALEA, *Supplementum et castigatio ad scriptores trium ordinum S. Francisci a Wadingo, aliisque descriptos*. (Roma 1908-21), part II pag. 280 cita una edició de Basilea feta per Joan Pere de Langendorff i Joan Frobenium de Hammelburg 1506 die ultima Junii que és aquesta, que encara es conserva a l'Arxiu de Sant Pere. Hi ha la nota *Ianus Joannis Granduli*.

III. Es tracta dels 15 volums de les obres del Sant que va llegar a l'Arxiu de Sant Pere de Ripoll.

IV. La va deixar a l'Arxiu de Sant Pere en el seu testament i encara hi hem vist la 3.ª part, sense haver-nos entretingut a mirar si hi havien les altres.

IX. El llibreter de Madrid, P. Vindel, en el catàleg n.º II anuncià una edició castellana d'aquesta obra amb el títol *ALCIATO (ANDRES). Declaracion magistral sobre los emblemas con todas las historias, antigüedades, moralidad y doctrina tocante a las buenas costumbres. Dedicada a la muy noble ciudad de Valencia*. Valencia, 1670, 4.ta

XI. El P. Diez té una nombrosa bibliografia encara no ben estudiada. L'editor P. Atanasi López, O. M. la té bastant enllestida i no coneixia aquesta edició declarada furtiva, com altra del 86, furtiva pel mateix P. Diez en una edició que va fer a Salamanca.

XIII. *Mariale R. patris et magistri fratris Baltasaris Lorio ord. predic. Impres. Dertusae per Arnaldum Guillermini de Monte Peracto septimo idus Januarii 1638.*

XIV. *Sermones aestivales de Tempore venerabilis Sancti Porta ordinis praedicatorum Lugduni MDXVII,*

XV. *Divini Eloquentiae praedicatoris fratris Oliverii—Maillardii ordinis minorum. Sermones de Adventu etc. Lugduni, per Joannem de Vingle anno MCCCCXCVIII die 22 Augusti,*

XVI. *Tomo primero y segundo sobre los Evangelios de la Cuaresma predicados en la Corte de Madrid, compuesto por el Ilmo. P. Christobal Avendanyo en Barcelona (por Stauroon Librero) 1623.*

XVII. *Sacrosanti Concilii Tridentini Canones et Decreta. Item declarationes cardinalium Concilii interpretum ex última recognitione Joannis Llavart cum discussionibus Joannis Soterab necnon revisionibus P. Augustini Barbosa. Colonia Aggripina sumptibus Antonii Hierati sub signo Grijphi. Anno MDCXX*

XVIII. *Item Dionisii Cartusiani enarrationes super quatuor Evangelistas. Parisiis anno 1548.*

XIX. *Moralis expositio S. P. Gregorii Magni Ecclesiae Doctoris celeberrimi in lib. Job. Parisiis MDLI.*

XX. *Declaracion de los siete psalmos penitenciales por el Padre P. de Vega de la orden de San Agustin. Tres partes. En Zaragoza por Carlos de Lavayen. 1606.*

XXI. *R. P. Didaci de Baeza Ponferradiensis S. J. Commentariola in Evangelicam Historiam. Lugduni. MDCXXIV. Dos tomos.*

J. RIUS SERRA, PREV.

(Continuarà)

XIII. Les edicions de llibres fetes a Tortosa són molt rares i és molt difícil trobar-les en lloc. D'aquesta ademés tenim el dubte de si ha de llegir-se *Martale* o *Manuale* perquè és difícil de distingir en el manuscrit.

XIV. El P. RAMON MARTINEZ VIGIL, O. P. en el seu llibre *La orden de predicadores sus glorias, seguidas del Ensayo de una Biblioteca de Dominicos españoles* (Madrid 1884) p. 351-2, diu que del P. Sanç Porta O. P. mestre del Palau Apostòlic, té: *Sermones de tempore dominicales ab Adventu ad pascha Lyon 1517 en 4.tes i Sermones dominicales de tempore a pascha ad Adventum: Lyon 1517, en 4.tes*

XV. El P. LLUCH WADDING. *Scriptores ordinis minorum* (Roma 1906) no el registra, però el suplement del P. SBARALEA, part II, 299, la cita de Hain.

XX. Per la descripció vegis a: MANUEL JIMENEZ CATALAN, *Ensayo de una Tipografia Zaragozaana* del s. XVI (Saragossa 1927) n.º 61 Tamany 30 × 21 cm.

XXI. SOMMEROGEL. *Bibliothèque I. 764-67*, cita una edició en dues parts etc., feta a Lió en 1644 que segurament deu ser aquesta, ja que no es fàcil que havent fet la primera edició del primer volum a Valladolid i a París el 1623, es repetís l'any següent a Lió. A més de que el volum II és posterior al 1624.

La Música Sagrada

IVERSES vegades hem oït persones devotes i fins músics que han viscut les dues èpoques de decaïment i renaixement de la música sagrada, condoldre's de la música religiosa moderna, nomenant-la ensopida i enyorant les filigranes amb les quals anava farcida la del segle passat.

Això, en els fidels no pot tenir altra explicació que un atrofiament complert dels sentits, incapaços ja de jutjar i d'entrar en les profunditats excelses de la música propiament sagrada; i en els músics, una equivocada educació musical, fruit de l'època en què han viscut i no fonamentada en l'esperit de la litúrgia.

Per als compositors d'aquesta mena d'art bullanguer, l'estudi de la música, era com una cosa independent de la sagrada litúrgia, i com que l'únic objecte que pretenien era agradar, deixaven escòrrer la seva vena productiva per uns camins plens de fastuositat, sacrificant-ho tot, i convertint el text sagrat en esclau de la música.

No és el text qui ha de subjectar-se a la música, és la música la que ha de vestir i donar més força d'expressió i sentiment al text sagrat.

La música ha de néixer del text litúrgic i difícilment poden inspirar-s'hi els compositors que, o desconeixen la seva llengua, o que, coneixent-la, no penetren el seu esperit.

I no es cregui que tot aquest canvi s'ha operat a impuls d'un esperit innovador; no s'ha fet més que tornar enrera, en aquelles èpoques de floriment musical religiós; s'ha tornat a beure a les fonts monumentals de l'art excels que aixecaren un Victòria, un Palestrina, damunt la deu abundosa del cant primitiu de l'església, d'aquest cant gregorià que porta encara avui la flaire d'aquest misticisme sagrat que es respirava a la casa pairal del cristianisme, allà a les profunditats de les catacumbes, i més tard als monestirs on totes les belles arts feren niada.

I no pretenem amb això negar la valor tècnica a tota aquella música; el que neguem, és el dret d'introduir-se a la casa de Déu amb una ànima robada, amb l'excusa del text sagrat, per despertar uns sentiments que són fora de lloc, que demà pot produir-los davant un públic al teatre.

No volem que sigui ella qui pretengui agermanar llocs diametralment oposats; volem que es conegui la música sagrada a tot arreu, que no se la confongui i que on ella ressoni, se senti la veu de Déu que parla al món amb la seva llengua pròpia, no amb llenguatge manllevat.

No n'hi ha prou que la música ens delecti; fóra molt poca cosa la música si tot el seu nervi acabés davant les portes dels sentits corporals, si no tingués la força màgica d'arribar al cor, fer vibrar les seves fibres i obrar en el més pregon de la nostra ànima transformacions meravelloses; perdria la seva essència, tota la seva espiritualitat, no seria música; serien uns sons escampats per l'aire que tindrien el dó de ben impressionar les nostres oïdes, de la mateixa manera que els colors de l'iris impressionen la nostra vista.

J. MAIDEU, PREV.

Sonets emotius

Ombra de records

Moradenc celatge de claror incerta
que cobricel'laves mon desig innat,
ara a cops et tornes com una ombra erta
i abrandes la flama de l'amor passat.

Ombra esmunyidora d'unes hores mortes
neguiteix que furgues la llum del record,
que a l'oblit tancaves del meu cor les portes
i ara com un glavi talles el conhort.

Quan l'aguda llança del record, esquinça
de les dolces hores la boirada minça
i a l'amor apaga com un flam escàs,

esdevens martiri, ombra excitadora,
mateix que si fossis, espasa occidora
de la nova glòria i l'il·lusió fugaç.

L'oblit

A Miquel Bosch i Jover

Aranya menuda que trena i destrena
exagonals xarxes — davant l'esperit —
de boires de seda. Feixuga cadena
que estreny i opresona el cor dins el pit.

Quin ignot deliri l'alenta i el mena,
conxorxa de penes, de dol i neguit,
que torba i que trenca la calma serena
que l'ànima embauma de goig infinit?

El dia que caigui el vel de polsina
o es trenqui la xarxa de feble terenyina
que tanca el misteri de velles passions,

l'oblit serà farsa pel cor que endevina
darrera la falsa i fictícia joguina,
la crua enyorança d'amors ben pregons.

ESTEVE BUSQUETS I MOLAS.

Visió matinal

La plaga dels «tangos»

ELS carrers escombrats de poc, passen els transeunts escorreguts i amb pressa. El fred es viu i no fa bo d'entretenir-se. Passen els infants amb la cartera dels llibres al coll cap a l'escola.

Hem de confessar que una de les coses que ens donen satisfacció de veure—encar que sembli decoratiu—és la visió dels infants anar a l'escola en els matins d'hivern. La seva cara neta i enrogida de fred, és tota escotorida; els ulls lluents eixiribits pel contrast de l'escalfor del llit, i l'aire del carrer, adquireixen una vivor extraordinària.

Passa un vailet d'uns vuit o nou anys abrigat fins als ulls, i caminant depressa. Dos botons que du descordats del «pràctic» deixen veure la punta del nasset tota envermellida, i deixa escapar de la boqueta infantina, una tonada barrejada amb la boirina del respir. Es una bonica visió oi? la d'un infant anar a l'escola tot cantant en un matí gelat.

Però ai las! que alguna cosa desfaria aqueix encant.

La tonada que sortia de la boqueta innocent, no s'avenia ni amb el temperament infantil, ni amb la temperatura. Era un tango d'una carrincloneria desesperadora.

No és pas que això ens vingui de nou. Algunes vegades havíem sorprès noietes parades en alguna cantonada amb els llibres sota el braç i un «romanso» als dits provant de cantar-lo. Sobretot el dilluns la cosa sovinteja.

Conseqüència lògica de l'equivocació de molts pares de portar llurs fills a espectacles poc adients a la seva edat.

Es evident que els infants aprenen amb rapidesa les cançons que senten. Doncs que han d'aprendre si estan condemnats la majoria a sentir l'un darrera l'altre tots els tangos de moda, i els que no ho són tant, entre el soroll dels plats i el freix de l'escombra, o els espetecs dels espolsadors al batre damunt els mobles.

El dilluns, també els concerts casolans pujen de to. Solen ésser reproducció més o menys exacte del programa executat per l'«artista» el dia abans.

Si no és la minyona de la casa, és la dels veïns, si no és la germana gran, és la germana petita, si no és ni la gran ni la petita, és la mare, qui serveix gratuïtament els concerts al·ludits.

Si convenim que als infants per raons de temperament els agrada el cant i fins hi tenen facilitat, una de les coses que potser podrien combatre la desesperada plaga dels tangos en les boquetes infantines, és l'ensenyament, a les escoles, de cançonetes adients a la seva psicologia.

Això, ultra ésser un divertiment sa en les hores escolars, educaria el sentit del bon gust musical en els petits intel·lectes.

Es innegable que la mainada aprendria i cantaria amb més gust aquestes

coses que comprenen perquè parlen d'ells, dels seus jocs, dels seus llibres, entre mig de tonades boniques i versos alats, que la música empalagosa i exòtica d'un tango, acompanyada d'una lletra de sentimentalitat malaltissa i que ni una cosa ni altra s'avé, ni amb el nostre cel, ni amb el nostre tarannà, i que ens l'empassem els grans, per pur snobisme, i els infants encomanats del nostre exemple.

Algú ens dirà que prou s'ensenya a cantar a les escoles. Potser sí. Sobre tot a les de nenes. En canvi a les de nens, no sabem per quines raons, hi ha un marcat abstencionisme en aquest sentit. Ja es fa, poc o molt, però ens sembla que davant l'invasió alarmant d'exotisme, l'ofensiva és poc intensa. I és una llàstima deixar arreconades aqueix bé de Déu de cançonetes ingènues que hi han en el nostre cançoner, i en canvi deixar imposar el mal gust més accentuat, entre aqueix bé de Déu d'infants rosats que són la joia dels nostres carrers, avui, i la visió esperançadora de demà.

ROSALINA CASALS.

Secció folklòrica

El salpàs a pagès

Els primers dies de la Setmana Santa els dos vicaris quiscun muntat en una mula i en companyia del mossò que la mena, que ja és l'amo d'ella, surten a fer el *salpàs* per les pagesies de la parròquia, que tenen dividida en quatre *banades*. Les rutes, ja establertes d'antic, solen ésser llargues puix a la vila.

la Parròquia és bastant extensa i en cada casa han d'estar-hi una estona.

Aquest antiquíssim costum té a pagès un bell encís i dintre la seva senzillesa revesteix major solemnitat que

Benedicció de la sal i l'aigua

la sala hi paren unes estovalles blanquíssimes i damunt hi posen lo següent: un ramet de boix que a l'hora oportuna serveix de salpasser; una ampolla plena d'aigua o bé un cantí; un plat ben curull de sal tenint al mig una candel·la, una espelma o tros de ciri; un plat o bé un cistellonet amb els ous que volen donar (de quatre a dotze segons les cases) i un plat buit amb una cu-

A les cases ja saben de consuetud poc més o menys, l'hora que hi passaran i ho tenen tot a punt amb la deguda anticipació.

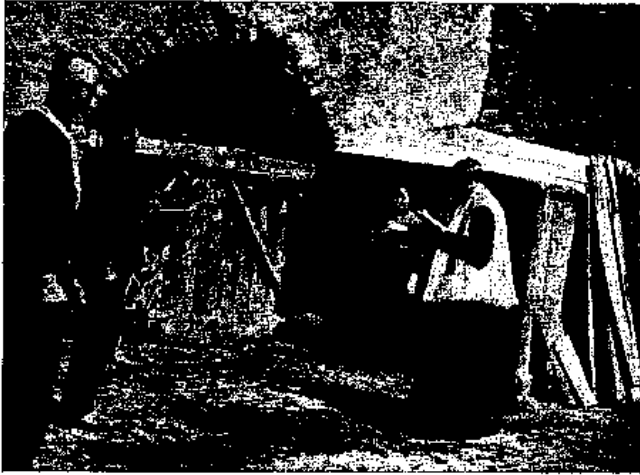
En un extrem de la taula de

llera. També es posen damunt la taula, en lloc visible, els butlletins d'haver complert la família el precepte pasqual.

Abans era freqüent de fer beneir bales d'escopeta per tirar-les contra les bruixes en dia de mal temps.

En arribar a la casa descavalca el capellà, el mosso

estaca la mula i els dos puguen cap dalt a la sala. El mosso porta una cistella que posa damunt la taula fora les estovalles. Com es veu en el gravat, en surten fulles de palmó. Es beneït el dia de Rams i en donen a les cases que passen per a fer creus i plantar-les a les portes. A més encen la candela i fa d'escolà. El sacerdot es posa el roquet i l'estola;

Benedicció del bestiar

de primer beneïx la sal i seguidament l'aigua. Després tira un pols de sal dintre l'ampolla o canti de l'aigua.

Mentre el capellà acaba les oracions de la benedicció el mosso aplega els ous que fica a la seva cistella, agafa el plat buit, hi tira una o dos cullarades de sal i amb una mica d'aigua fa una pasta clara.

Aquesta casa és a can Romans. El mosso és el qui està al costat del capellà; els demés són gent de la casa.

Acabada la benedicció surten a fora portant el mosso el plat amb la sal mullada i el boix xopat d'aigua beneïta. El capellà amb la ma-

Cap a una altra pagesia

teixa cullera tira la sal a la porta principal i en dos o tres llocs més.

Propiament el salpàs acaba aquí, però en totes les cases demanen al capellà si vol fer el favor de beneir el bestiar, lo que fa sempre de bon grat i sense cap augment d'almoïna. Amb el ramet de boix per salpasser beneïx el bestiar per corrals i corts, i des de l'era el que pastura a fora, resant l'oració *ad hoc* de Sant Antoni.

Acabat plega el llibre, es treu el roquet i estola, puja a cavall, i cap a una altra casa a fer lo mateix.

Al mosso amb l'animal se li dona un jornal fixo i els ous són pel capellà.

La sal es dona al bestiar i l'aigua sol servir per a espargir-la per les habitacions. També és costum de donar-ne un traquet a la mainada, que no els hi pot fer sínó bé.

TOMAS RAGUER.

Clixés de Joaquim Maynou.

Seguir la corrent

ER bellugar-se més o menys airosoament dins l'esfera de nostra vida artística, cal indubtablement en la nostra època adoptar un cert aire de «tant me fa» o si voleu un esperit finíssim i propens a tots els canvis com qualsevol actor de qualsevol companyia de *bolos*.

I és que al nostre temps, totes les coses sembla que s'allunyin i ço que ahir era una meravellosa obra d'art, avui us diuen que és una solemne bestiesa. Breu: deixant apart la posició dels propensos al moltonisme, qualsevol esperit d'ingenu disciplinatge que vulgui seguir la corrent, ja cal que es prepari a mudar de capell cada dia si no vol ésser titllat de retrògrad.

Aquell amic poeta, devot de l'escola verdagueriana que havia guanyat manta distinció en alguns Jocs Florals provincians, m'escriu ara des del seu poble i em notifica que ha estat un èxit la conferència que el docte poeta... etc., amb paraula vibrant... etc., ha pronunciat desenrotllant el tema: Els camins d'avanguardia.

La carta em sorprèn. Ara reparo en el costat esquerre del paper un nom minúscul en caràcters d'impremta; és el seu nom, però no hi han inicials majúscules. L'amic ha estat contagiad per la febre de les escoles modernes i em confessa en la seva carta, que «els motllos de l'art avanguardista són més amplement lliberals». M'envia una petita poesia publicada en una revista que fan una colla de decidits apòstols d'aquestes escoles. No hi he entès res, no més que era una barreja de mots esdrújols, plans i geomètrics (sic).

Que s'és fet de la seva poesia tan dolça i sonora que encomanava delectances espirituals?

«He arreconat la meva lira i ara canto al so d'un banjo i d'uns magnífics platerets» m'escriu encara.

Pobre poeta amic! Aquesta fal'lera d'anar seguint les corrents modernes el fa separar de l'art veritable, del que proporciona un gaudir complet a l'esperit i arreconarà la bellesa de les seves cançons antigues, veritable tresor poètic.

I com ell són molts. Seguir la corrent, seguir la corrent..! Bé sí, però... on ens durà?

Algú preten voler fer entendre—enc que sospito ho fa per convencer's a sí mateix—que costa més mantenir-se al costat de les formes veritablement artístiques i durables que seguir la corrent.

Escatir quina és la posició més difícil no crec que sia tasca gaire costosa. Cal mirar no més l'estabilitat de les escoles i el talent dels seus conreadors.

Mantenir-se al marge de les corrents modernes és potser més difícil, però per això mateix que es necessita més esperit i més empena, aquesta posició resulta la més noble, la més digna i la més conscient.

M. B. E.

Llista de subscripció per les obres de l'Arxiu i Museu folklòric

	PESSETES
Suma anterior	21.225
Noguera Hnos.	500
Mossèn Pere Portell	25
D. Esteve Molas	25
D. Ricardo Martí Cavalleria	50
«Bellver, S. A.»	250
D. ^a Ramona Forcada Vda. Cavalleria.	250
Mn. Manel Cavalleria	50
D. Josep Codina Arnau	25
D. ^a Josefina Badia i Pons de Puiggrós	200
D. ^a Matilde Sayós Vda. Palau	25
Llista de la societat «Casino de Ripoll»	
Societat	150
J. V. N.	3
D. Josep Dalmau	2
Suma i segueix	22.780

	PESSETES
Suma anterior	22.780
D. Josep Barraca	5
Llista de la societat «Acadèmia Catòlica»	
Societat	100
D. Ricardo Martí	10
D. Francisco Boixaderas	5
D. Ramon Casas	10
D. Esteve Busquets	5
D. Jaume Pla	2
D. Josep Bach Roqueta	5
D. Josep Bach Ferret	3
D. ^a Vda de Jaume Solé	10
D. Jaume Plana	5
D. E. Santanach Vives	1
D. Josep Carbonell	150
D. Ramon Clos	2
D. Ramon Barberí	10
Suma	22.954'50

Segueix oberta la subscripció.

Crònica

— El dia 21 de març de 1886, Ripoll s'era revestit de festa, sonava l'hora de la resurrecció de les despulles venerandes del gran cenobi benedictí i en la nostra vila fou posada la primera pedra de restauració del seu Monestir sots el guiatge i patrocini del gran nou Oliva, Dr. Morgades i Gili.

En igual diada després de 43 anys, Ripoll torna treure ses gales per assistir a una festa en son Monestir.

Un successor del gran bisbe Morgades ordenà Sacerdot a un fill de la levítica vila on sempre hi floreixen gran estol de ministres de l'altíssim, el nostre benvolgut i culte amic Mn. Antoni Colomer i Boix.

Fill d'una antigüíssima família ripollesa pujà les grades de l'ara Santa i sota el baldaquí on es destaca la figura del fundador dels monjos que custodiaren el nostre cenobi, Sant Benet, la festa del qual celebrava l'església aquell dia, oferí per primera volta el Sant Sacrifici de la Missa, rodejat de la seva bona mare i família.

La festa transcorregué en mig d'un ambient de cristianíssima alegria i do-

nà un relleu extraordinari l'assistència de distingides personalitats dins la clerà, condeixebles i numerosos invitats.

A l'hora de les enraonies en l'àpat que fou celebrat, es deixà sentir la veu autoritzada d'alguns cultes invitats que molt encertadament lloaren i exalçaren les virtuts del sacerdoti, i les qualitats que exornen al novell sacerdot.

Cal fer una remarca especial del Sermó de la Missa que fou dit pel docte orador sagrat Mn. Francesc d'A. Serrasolses, capellà d'honor del Reverendíssim Bisbe de Vich.

El Monestir fou exornat d'una manera ben esplendorosa com en les grans solemnitats, gràcies a la munificència i gran interès del nostre estimat Arxiprest Rvnt. Mn. Bernat Fargas, que tan ripollès es sent en aquestes festes tan nostrades.

SCRIPTORIUM s'alegra amb el nou Sacerdot i li augura tota mena de benediccions de nostra Santa Maria, perquè sia ben fructuós el seu Ministeri.

XARXA PLUVIOMÈTRICA DE CATALUNYA

RIPOLL. — OBSERVADOR, G. G. CARMELITES DE LA CARITAT

Altura del pluviòmetre damunt del nivell del mar 682'5 m.

NOVEMBRE		DESEMBRE		GENER		FEBRER	
DIA	ALTURA m/m	DIA	ALTURA m/m	DIA	ALTURA m/m	DIA	ALTURA m/m
1	33'0	1		1	6'0	1	
2	6'3	2		2		2	
3	0'3	3		3		3	1'5
4		4		4		4	
5		5		5		5	
6		6		6		6	
7	25'0	7		7		7	
8	13'5	8		8		8	
9	0'2	9	1'4	9		9	
10		10	16'5	10		10	
11		11		11		11	
12		12	3'6	12		12	
13		13		13		13	
14		14		14		14	
15		15		15		15	
16		16		16		16	
17		17		17		17	
18		18		18		18	
19		19		19		19	
20		20		20		20	
21		21		21		21	
22		22		22		22	
23		23		23		23	
24		24		24	4'5	24	
25	1'0	25		25		25	1'2
26		26		26		26	7'2
27		27		27		27	
28		28		28		28	0'5
29	2'0	29		29			
30		30		30			
31		31	3'2				
Suma	81'3	Suma	24'7	Suma	10'5	Suma	10'4